liꝫare ⁊ exemplo ad malū ꝓuocare ⁊ exactione excoꝛiare vel tondere oues ꝓbatio eſt odij.

P Odit̄ de⁹ ꝑpter multa a malis.

¶ Oditur aūt deus ꝓpter multa vicꝫ q̄ꝛ.
¶ Potens.inuidēt eni potētie eius Eſa.xiiij. Aſcendā in celum.
¶ Juſtus.Amos.v.Hoſtes iuſti accipientes munus.
¶ Judex.Job.xxxiiij. Nunquid qui non amat iudicium ſanari poteſt.
¶ Legifer.Eſa.xxxiij.Dominus lefiger noſter.
¶ Actoꝛ penarum.Eſaie.lxv.Creans malū.
¶ Miſeret̄ alijs nō ipis vnde inuidēt.Math.xx.An oculus tuus nequā ē:quia ego bonus ſum.
¶ Oditur etiā cū dicūt ꝙ nō eſt miſericoꝛs ſimpliciter.
¶ Item ꝙ non eſt pius.
¶ Item ꝙ non eſt creatoꝛ ⁊ redemptoꝛ.
¶ Item ꝙ nō eſt preſtabilis ſup malicia Joelis.ij.

¶ Pſalmus LXXIIII

Ps.lxxiiij. 1 Confitebimur tibi deus confitebimur et inuocabimus nomen tuum.

Cōfitebimur ti.de.) Titul⁹.In finē ne diſꝑdas vl̄ coꝛrūpas.pſ.cantici aſaph h̄ eſt pſ iſte cantici q̄ꝛ eo agit̄ de remuneratione eterna eſt aſaph.i.fidelis ſinagoge:⁊ iō agit de eternis:ne tu q̄cūq̄ ſis (diſꝑdas vel coꝛrūpas) ſpem quē habet̄ in dei ꝓmiſſione vt ꝑuenias (in ſinem) eterne ꝯſummationis. Cōtinuatio in p̄cedenti pſ.egit de deſtructione ſynagoge ꝑ romanos:h̄ agit de edificatiōe eccleſie ꝑ apl̄os de q̄bus cantat̄ pſ.iſte. Itē in p̄cedēti pſ.egit ꝓpheta de ſalute data ꝑ gratiā in p̄ aduētu. in iſto aūt agit de ſalute danda ꝑ gloꝛiā in ſcd̄o aduentu: vn̄ monet nos ſic in titulo tangit̄ ne ꝑdamus vl̄ coꝛrūpam⁹ gratiā in nobis ꝑ peccatū:ſ; ſperem⁹ de gloꝛia nobis danda. Et notandū ꝙ triplex ē coꝛruptio quā ꝓhibet.h̄ p̄ma ē ḡnatiōi oppoſita ⁊ dr̄ degeneratio hac coꝛrūpit̄ hō ꝑ vilitatē peccati qd̄ q̄ facit degenerat a deo.j.Joh.vl.Scim⁹ q̄m q̄ nat⁹ ē ex deo.ſ.ꝑ gratiā nō peccat: ſ; generatio dei cuſtodit illū ⁊c̄.pſ.Filij alieni mētiti ſūt mihi ſ.alie.inue.ſunt ecce coꝛruptio iō nō deberem⁹ degenerare a deo cū ſit bonus pr̄ ⁊ magnus ⁊ nobilis:vn̄ dicit Hiero.hoc ſolū video in nobilitate appetendū ꝙ quadā neceſſitate aſtringunt̄ ne a maioꝝ ꝓbitate degenerēt. Scd̄a coꝛruptio opponit̄ v̓ginitati hac coꝛrūpit̄ hō ꝑ īfidelitatē ⁊ erroꝛē.pſ. Dixit inſipiēs in coꝛ.ſ.nō ē de⁹ coꝛrupti ſunt ⁊ abhomi.fac.ſūt.ij.Coꝛ.x Deſpondi ei vos vni viro virginē caſtā exhibere xp̄o.ſ.ꝑ fidē. Tercia apponit̄ itegritati ⁊ fit ꝑ putrefactionē ⁊ cognoſcit̄ ex fetoꝛe. Jere.xiij.ꝙ lūbare Jeremie cōputruit i eufrate.pſ. Sepulcrū patēs ē guttur coꝝ. Joh.xj. Dñe iam fetet q̄triduanus ei ē. De hac ḡ triplici coꝛruptiōe dicit (ne coꝛrūpas) Intētio ē monere vt in deo ſpem totam ponam⁹ ne aut p̄ſumēdo aut deſperādo deuiemus a hrauio qd̄ nobis ꝓmittit̄ Modus bipꝑtitus ē. Primo ꝓponit̄ hūilis ſperās q̄ ⁊ alios inuitat. Scd̄o ſupbus p̄ſumēs terret̄ iudicio ꝙ null⁹ effugere p̄t ibi (cū accepero tp̄s) Dicit ergo hūilis aſaph ſperās d̄ ꝓmiſſis (ꝯfitebimur tibi de⁹) pctā nr̄a (ꝯfitebimur) bona nr̄a.hec ei duo ſunt ſigna et etiā cauſa hūilitatis ꝯfiteri ⁊ cognoſcere ꝓpriū defectum cōfiteri ⁊ recognoſcere ꝑfectionē alterius.bis ḡ dicit (cōfitebimur) q̄ꝛ debem⁹ ꝯfiteri dei bonū ⁊ noſtrū malum et vtrūq̄ duplex.

B Duo ſig̃ hūilitat̄ ⁊ dño q̃tuoꝛ confiten debemus.

¶ Fidē vt martyres. Luce.ix. Qui me confeſſus fuerit.
¶ Bñficia.pſ. Confitebitur tibi cum benefeceris ei.
¶ Maliciam pſ. Confiteboꝛ aduerſum me iniuſticiā meā domino.
¶ Miſericoꝛdiā. Job.xiiij. Hō natus de muliere breui viuens tp̄e repletus multis miſerijs. Itē bis dicit (confitebimur) q̄ꝛ vtraq̄ iſtaꝝ ꝯfeſſionū frequēs dꝫ eē. Itē q̄ꝛ duplex ē ſtatus ꝯfitentiū.ſ.p̄ns vita ⁊ futura Eſai.xxxiij. Viuēs viuēs cōfitebit̄ tibi.ſ.vita gr̄e ⁊ vita gloꝛie (tibi de⁹) .i.ad honoꝛē.t.q̄ꝛ vtraq̄ ꝯfeſſio ē ad honoꝛē dei. De p̄ma pſ. Sacrificiū laudis honoꝛificabit me. De ſcd̄a Joſu.vij Fili da gloꝛiā deo ⁊ confitere atq̄ indica mihi q̄d feceris Itē (tibi) dicit q̄ꝛ in vtraq̄ ꝯfeſſione loquit̄ hō deo.lꝫ cū hō cōfiteat̄ pctā ſacerdoti:nō tn̄ cōfitet̄ ei inq̄ātū hoī ſ; i quantū ē loco dei:vn̄ ſacerdos pctā ſibi reuelata in cōfeſſione:nō ſcit ſicut hō:ſ; vt deus:⁊ iō reuelare nō p̄t ⁊ reuelanti debet̄ pena canonica.ꝑ cōfeſſionē aūt vacuatur domus ꝯſcientie ⁊ purgat̄ ab īmūdicijs pctōꝝ q̄ cū mundata ē dꝫ dñs introduci vn̄ hn̄ poſt cōfeſſionē addit (⁊ inuocabim⁹ nomē tuū) .i.itus vocabim⁹ ī cōſciētia mūdata.cū ei dñs ſit mūdiſſim⁹ ⁊ pulcerrim⁹ nō dignaret̄ intrare i domū imundā ⁊ turpē ꝑ pctm̄:vn̄ ſponſa vocās eū ad q̄eſcēdū cū ipa in lectulo ꝯſciētie dicit Cañ.j. Ecce tu pulcer es dilecte mi ⁊ decoꝛus lectulus nr̄ floꝛidus.q.d.q̄ꝛ tu es pulcer ⁊ decoꝛus iō tibi p̄paraui lectulū floꝛidū.i.coꝛ ⁊ in conſcientiā vernantē floꝛib⁹ virtutū:de ecōtrario dicit beatus Berñ.lectulus nō ē floꝛidus.magis aūt putridus ē ⁊ tu illic regē gloꝛie trahis: ſi luxurioſus deū inuocat ad cloacā illū vocat ſi auarus ad foueā plenā ſpinis:ſi inuid⁹ ⁊ iracūdus ad lacū leonū ⁊ cauernā ſerpentiū illū inuitat: ſed fruſtra inuocat̄ a talib⁹ q̄ꝛ nō veniet in tales ꝯſciētias do nec ꝑ ꝯfeſſionē mūdate fuerint. Sap.j. In maliuolā animā nō introibit ſapiētia nec habitabit i coꝛpe ſubdito peccatis:cū aūt vt dꝫ.i.feruēter:frequēter:fiducialit̄:hūiliter inuocauerit hō deū veniet ad eū:vn̄ Joel.iij. Quicūq̄ inuocauerit ſaluus erit ⁊ eo intus habito ꝯſcia illuſtrat̄ vn̄ p̄t homo talis p̄dicare:vnde poſt iſta ſequitur.

¶ Narrabimus mirabilia tua:cum accepero tempus ego iuſticias iudicabo. 2

¶ Narrabim⁹ mirabilia tua).q.d.ꝙ intus nos docuer̄ extra alijs narrabim⁹ Mathei.x. Qd̄ dico vobis i tenebris .i.in occulta inſpiratiōe:dicite in lumine.i.in apta p̄dicatione:⁊ ꝙ in aure auditis p̄dicate ſup tecta ⁊ hn̄ dicit (mirabilia tua) nō alterius q̄ꝛ nullus facit mirabilia niſi dominus.pſ. Qui facit mirabilia magna ſolus. Eccli.xj. Mirabilia opa altiſſimi ſolius ⁊ dicit pluraliter mirabilia q̄ꝛ fecit mirabilia. In quatuoꝛ locis videlicet.

C Dñs fecit mirabilia i q̃tuoꝛ locis ⁊ talia ei⁹ q̃ ſūt narrāda.

¶ In celo Eccli.xliij. Vas admirabile opus excelſi ⁊c̄.
¶ In terra. Math.xj. Ceci vident ſurdi audiunt ⁊c̄.
¶ In mari. Eccli.xliij. Qui nauigāt mare enarrāt ꝑicula eius ⁊ audiētes aurib⁹ noſtris admirabimur illic p̄clara opa ⁊ mirabilia.
¶ In inferno. Zach.ix. Tu quoq̄ in ſanguine teſtamenti eduxiſti vinctos de lacu in quo non erat aqua:hec oīa mirabilia ſunt narrāda.pſ. Narrabo oīa mirabilia tua. Alia tria mirabilia fecit deus q̄ ſilr̄ ſunt narranda. Primū mirabile eſt deus hō. Scd̄m mr̄ virgo. Terciū coꝛ fidele.pſ. Cantate dño canticū no.q̄ꝛ mira.fecit. Mirabilia etiā facienda ab ipo narrāda ſunt:vn̄ ſubiūgit de mirabili iudicio eius (Cū accepero tp̄s ego iuſticias iudicabo) Secūda ps vbi terret̄ ſupbus p̄ſumens ⁊ inducit xp̄m loquentē ⁊ dicentē:cū accepero tp̄us iudicādi.ſ.in ſcd̄o aduentu tūc (iuſticias iudicabo) In p̄ ei aduētu accepit tp̄s tp̄us nō iudicādi ſ; miſerēdi:vn̄ in pſ. Tu exurgēs miſereber̄ ſyon:q̄ꝛ tūc miſerēdi ei⁹ q̄ꝛ venit tp̄s.ij. Coꝝ.vj. Ecce nūc tp̄s acceptabile ecce nūc dies ſalutis.tp̄s acceptabile ē tēpus gr̄e in quo de⁹ miſeret̄.de quo Gall.iiij. At vbi venit plenitudo tp̄is miſit deus filiū ſuū ⁊c̄. Notat̄ ḡ opoꝛtunitas tp̄is ad iudicandū.j. Coꝛ.iiij. Nolite añ tp̄s iudicare ⁊ nos deberem⁹ cauere ne tp̄s anticiparem⁹ cū ipe iuſt⁹ ⁊ ſolus iudex oim̄ q̄ꝛ oīa videt añq̄ fiāt.tp̄s iudicandi benigne expectat vn̄ dicit (cū accepo tp̄s ⁊c̄.) Apoc.vj. Vidit ſubtus altare dei aīas interfectoꝝ ꝓpt̄ verbū dñi ⁊ teſtimoniū qd̄ habebāt ⁊ clamabāt voce magna dicētes. Vſq̄ q̄ dñe ⁊ verus nō iudicas ⁊ vindicas ſanguinē nr̄m de his q̄ habitāt in terra: et dictū ē illis vt requieſcāt tp̄s adhuc modicū donec impleat̄ nūerus cōſeruoꝝ eoꝝ:vel alit̄: dñs mō tradidit nobis tp̄s vt faciam⁹ mō qd̄ nobis placuerit vn̄ Eccli.xv. Añ hoīes vita ⁊ moꝛs bonū ⁊ malū ⁊c̄. et ꝓ eo ꝙ fecerim⁹ mō remūeratiōnē habebim⁹ ſiue ſit bonuꝫ Eccles.in fine. Cūcta q̄ fiūt adducet in iudiciū ꝓ omni errato ſiue bonū ſiue malū:vn̄ mō opari debem⁹ bonū duꝫ tp̄s habem⁹. Joh.ix. Me opꝫt opari opa eius qui miſit me donec dies ē. Venit nox in q̄ nemo p̄t opari:ideo dici

3

tur Eccl'es .ix. Quodcūq₃ pt manus tua inſtanter opare ⁊c. hoc aūt tp̄s a q̄libet accipiet in morte cuiuſlibet et p̄cipue in die iudicij: ⁊ tūc erit tp̄s ſuū ad iudicandū ⁊ remūerandū nō nr̄m ad operandū ſicut mō ē: ꝓpt̄ hoc monet Apoſtol' Gal'.vj. Bonū faciētes nō deficiam⁹. tp̄e ei ſuo metem⁹ nō deficiētes ſuo.i.dei qn̄.ſ. tp̄s accepit ⁊ dicit vltra q̄ dū tp̄s habem⁹ opemur bonū ad oīs. Accipit aūt dn̄s tp̄s ſibi ꝓpter effectus multiplices ⁊ acceptabiles q̄ notātur his v̄ſibus. ¶ Iudico: viſo: cibo: vaco: nūdino: vero: laboro. ¶ Purgo: fero: tollo: grauo: luceo: finio: curro.

D — Accipit dn̄s tp̄s ſibi multiplici reſpectu

(Iudico) Eccl'i.iij. Iuſtū ⁊ impium iudicabit dn̄s ⁊ tempus oīs rei tūc erit (viſio) .i. viſito. Luc.xix. Eo q non cognoueris tp̄s viſitatiōis tue (Cibo) doctrina. Ezechi.iiij. A tp̄e vſq₃ ad tp̄s comedes illud (vaco) tp̄s vacatiōis eſt oīne feſtū. Eccl'i.iij. Tempus vacādi ab amplexibus. pſ. Vacate ⁊ videte qm̄ ſuauis ē dn̄s. Eccl'i.xxxviij. Sapientiā ſcribe in tp̄e vacuitatis (nūdino) tp̄s nūdinaꝝ paruū ē. Ezech.vij. Venit temp⁹ appropinquit dies q̄ emit non letet' ⁊ q̄ vendit nō lugeat. Prouer.xx. Malū eſt malū ē dicit oīs emptor ⁊c. Luc.xix. Negociamini dū venio.q.d. poſtq₃ venero nō erit tp̄s negociādi: ſ₃ ratione reddēdi et lucꝛ reportādi (vero) Iere.xxx. Tp̄s tribulatōis ē iacob ⁊ ex ipſo ſaluabit' (Laboro) pſ. Tempus faciēdi domine Iob.ix. Operamini dū dies eſt venit eīm nox qn̄ nemo pōt opari (Purgo) i q̄dragefima.ij. Cor.vj. Ecce nūc tēpus acceptabile. Luc.ij. Poſtq₃ impleti ſunt dies purgatōnis marie (fero) teſtimoniū Treno.j. Vocauit aduerſum me tp̄s (Tollo) vitā dignitatē ⁊ hmōi. Ezec.vij. Venit tempus ꝓpe ē dies occiſionis ⁊ nō glorie montiū (Grauo) ſenio vel duratione Eccl'es.xij. Memēto creatoris tui in diebus iuuētutis tue ⁊ anq₃ veniat tēpus afflictionis tue et appropinquēt anni de q̄bus dicas: nō mihi placent (Luceo) Math.xiij. Tūc iuſti fulgebūt ſicut ſol.ij. Machab.j. Affuit tēpus cū ſol refulſit q̄ p̄us erat in nubilo (finio) tēpus finit ⁊ finit'. Apoca.x. Temp⁹ nō erit ampli⁹ Dan.viij. Qm̄ hʒ finē ſuuʒ temp⁹.i. q̄ſtū ad mutabilitatē ⁊ maledictionē: vn̄ ibi ſupra i nouiſſimo maledictōis (Curro) velociter trāſit ⁊ trāſcurrit q vix inſtās tenet'. Iob.ix. Dies mei velociores fuerūt curſore: fugerūt ⁊ nō viderūt bonū.j. Cor.vij. Tēpus breue ē reliquum ēvt q̄ hn̄t vxores ſint tanq₃ nō habētes ⁊c. vſq₃ ibi ⁊ q̄ vtunt' hoc mūdo tāq₃ nō vtant' (ego iuſticias iudicabo) pſ. Deus iudex fortis ⁊ patiens: vn̄ dicit (ego iudex iuſtus) q̄ corrumpi non potero (fortis) cuius ſentēcie nullus poterit cōtraire (et patiens) vt dictū ē nō inſipiēs vel ignorās: q₂ q modo nō punio nō venit ex ignorātia: q₂ oīa video: ſ₃ ex patientia q̄ expecto ad penitentiā. De iuſticia Prouer.vj. Zelus et furor viri nō parcet in die vindicte: nec quieſcet cuiuſq₃ precibus nec ſuſcipiet ꝓ redemptione dona plurima: de fortitudine Iob.ix. Deus cuius ire nemo reſiſtere pōt De patiētia Eccl'i.v. Ne dixeris peccaui ⁊ q̄d mihi accidit triſte q.d. nō cōtemnas patientiā eius nec ip̄m reputes nō videre pctā tua: q₂ ipſe videt ⁊ expectat: vn̄ ibi addit'. Altiſſimus eīm ē patiens redditor (iuſticias iudicabo) terribile verbū qd̄ nō tm̄ pctā iudicabit ſ₃ (⁊ iuſticias) .ſ. bona opera examinabit Mala.ij. Colabit filios leui.i. bonos q̄ ſūt filij gratie. leui ei additamentū interpretat' ⁊ grā additur naturalibus vt bona opa ⁊ meritoria faciam⁹ ⁊ hos colabit.i. examinabit diſtrictus iudex: ꝓpter hoc dicebat Iob ix. Verebar oīa opa mea ſciens qd̄ nō parceres delinquēti ibi Greg'. Sancti oīne qd̄ agūt metuūt dū ꝯſiderāt ante quē iudicē ſtabunt ꝯſiderāt praua q₃ diſtricte iudicet ⁊ bona opa q₃ ſubtiliter penſet: poſtea oñdit que factur⁹ eſt dn̄s ante iudiciū q₂ terra conſumetur ab igne precedente et omnia edificia eius vnde dicit.

5 ¶ Liquefacta ē terra et omnes qui habitāt in ea: ego confirmaui columnas eius.

¶ (Li.ē ter.) .i. liq̄fiet: p̄teritū ꝓ futuro more ꝓphetico ⁊ nō tm̄ terra ſ₃ (⁊ oēs q̄ habitāt in ea) Eſaie.vlti. Ecce dn̄s in igne veniet ⁊c. ⁊ poſt ſimul cōſument' dicit dn̄s: oñdit etiam q terra innouabit' ⁊ reſtituet' in meliorē formā dicēs: (ego cōfirmaui) .i. cōfirmabo (colūnas ei⁹) .i. fundamentū.i. totā terrā.ij. Pet.iij. Nouos celos ⁊ nouā terrā ꝓmiſſa dei expectamus. Apo.xxj. Vidi celū nouū ⁊ terram no. Primū eīm celū ⁊ poſt terra abijt.ſ. ſm̄ priorē formam vel alit' (liq̄facta ē ⁊c.) ⁊ loq̄t' tp̄e antixp̄i precipue.q.d. ita (cū accepo tēpus ego iuſticias iudicabo) ſ₃ an hoc veniet pſecutio magna i tp̄e antixp̄i: ⁊ tūc (liq̄facta ē) .i. liquefiet (terra) .i. terreni hoīes diſſoluent' ⁊ effluēt i pctā vn̄ addit (⁊ oēs q̄ habitāt i ea) .i. q̄ diligunt terrena nec ad celeſtia tendūt: vt dicāt cū aplo Phil.iij. Cōuerſatio nr̄a i celis ē tales inquā liq̄fient igne pſecutionis aduſti ⁊ liquefacti formā ſibi aſſumēt erroꝝ ⁊ pctōꝝ ſicut es liquefactū ⁊ fuſū formā ſibi accipit ab eo cui ſupfundit' Math.xxiiij. Erit eīm tūc tribulatio magna q̄lis nō fuit ab initio mūdi vſq₃ mō: ⁊ poſt ita vt in errorē inducant' ſi fieri poſſit etiā electi: q₂ (ego cōfirmaui colūnas ei⁹) .i. electos q̄ tūc erūt in terra vt nō poſſint liq̄fieri ad eſtū tribulatiōis ſ₃ magis ꝯſolidabunt' ⁊ purgabunt' p illū eſtū vel de p̄nti aut p̄terito pōt legi (liq̄facta ē terra ⁊ oēs q̄ habitāt in ea) .i. eccleſia.q.d. predicātibus aplis alijſq₃ predicatorib⁹ terra verſa in cerā liquari potuit.i. pctōres molliti ſunt purificati: Iob.xxiij. Deus molliuit cor meū. Iob.vj. Vt incaluerit ſoluent' de loco ſuo. pſ. Factū ē cor meū.t.ce.li. Sʒ notandum q quedam terre genera nunq₃ liquefiunt: vt lateres quedam tarde vt ferrifodina vel eris Iob.xxviij. Ferruʒ de terra tollitur ⁊ lapis ſolutus. calore in es vertitur quedam cito et valde vtiliter vt auri vena: quedam citius et parū vtiliter vt plumbi: quedā citiſſime et dānoſe vt argētum viuū. Itē ſunt quedā q̄ ab igne nō liq̄fiunt ſ₃ a ſole leuiter. Sap.xvj. qd̄ ab igne exterminari nō poterat ſtatim ab exiguo ſolis radio calefactū tabeſcebat ſm̄ iſtas diuerſitates p̄nt ſilr inueniri diuerſitates cordium ⁊ hoīm (ego ꝯfirmaui colūnas ei⁹) .ſ. eccl'ie q̄ ē terra ſolida ⁊ fructificās cui⁹ colūne ſunt apli ⁊ predicatores q̄ ſanctā eccleſiā fulciūt ⁊ ſuſtentāt. Gal'.ij. Iacob⁹ ⁊ cephas ⁊ iohēs q̄ videbant' colūne eccl'ie dextras dederūt mihi. Prouerbi.ix Sapiētia edificauit ſibi domū excidit colūnas ſeptē. id eſt vniuerſitatē aploꝝ ⁊ predicatoꝝ ⁊ doctoꝝ: vel excidit colūnas ſeptē.i. p martyriū ⁊ tribulatōes pfectos fec. ⁊.iij. Reg'.vij. legit' q ſalomō in introitu tēpli edificauit duas colūnas nomē vni booʒ. ⁊ nomē alij iachim. p ſalomoneʒ xp̄s p templū eccl'ia p colūnas prelati intelligunt' ⁊ p̄dicatores q̄ ſunt due ꝓpter geminā charitatē q̄ p̄dicatoribus neceſſaria ē: vn̄ ſup Mat.iiij. Vidit duos fratres ⁊c. Duos dicit ꝓpt' geminā charitatē ſine qua null⁹ in ordine p̄dicatoꝝ recipit'. Itē duo noīa haꝝ colūnaꝝ duplicē fortitudinē p̄dicatorib⁹ ⁊ p̄latis neceſſariā deſignāt. booʒ eīmint'p̄tat' in q̄ ē v̄tus: iachim p̄paratus ⁊ i eis debʒ eē v̄tus ad opandū ⁊ p̄parati debēt eē ad ſuſtinendū. Luce.xxij. Domine tecū parat⁹ ſum ⁊ i mortē ⁊ in carcerē ire: mō aūt pdiderūt noīa ſua colūne eccl'ie: q₂ ibi ponūtur feſtuce loco colūnaꝝ. Iere.in fi. Colūnas ereas q̄ erant in domo dn̄i ⁊ baſes ⁊ mare eneū confregerunt chaldei.

E — Quedā terre gn̄a q̄ liq̄fiūt ⁊ nō liq̄fiūt q̄dā tarde q̄dā cito citius q̄tiſſime.

F — Colūne eccl'ie ſunt apl'i et p̄dicatores. Figura.

Debet eſſe autē predicator colūna.

¶ Longa per longanimitatem.
¶ Gracilis per paupertatem.
¶ Plana per ſcrupuli amotionem.
¶ Rotunda p eternorum contemplationem.
¶ Retinacula habere p predicationem et doctrinam.
¶ Malogranata er operationem.

G — Predicator dʒ aſſimilari columne.

Et quomodo liquefacta eſt terra frequenter aperit dicēs adhuc in pſona xp̄i.

¶ Dixi iniquis nolite inique agere. et delinquentibus nolite exaltare cornu 4

¶ (Dixi) p aplos ⁊ p̄dicatores ſic ꝯfirmatos (iniq̄s) ꝯ primū (nolite iniq̄ agere) ꝯ ꝓximū.j. Iob.iiij. Qui non diligit fratrē ſuū quē videt: deū quē non videt quō pōt diligere: ſ₃ de mult⁹ pōt dici q nō obediunt dn̄o: q₂ ſm̄ qd̄ dicit Iere.ix. Vt iniq̄ agerēt laborauerūt poſt pctm̄ omiſſiōis: addit de pctō omiſſionis (⁊ delinquētib⁹) ꝯ animā ſuam (nolite exaltare cornu) p ſuperbiā dicendo vos eē iuſtos

q: pctā nō cōmittitis dicētes cū ſupbo phariſeo Lu.xviij Nō ſum ſicut ceteri hominū raptores iniuſti adulteri ⁊c. nō aūt ſufficit declinare a malo niſi etiā fiat bonū: ⁊ ideo q̄ declinat a malo ⁊ tñ bonū amittit: nō dꝫ exaltare cornu p̄ ſumēdo aut defendendo ſe: q: illis dicet̄ eſuriui ⁊ nō dediſtis mi.mā. ⁊c. Ite maledicti ⁊c. Nō loquit̄ ibi dñs Mathei.xxv. niſi de peccatis omiſſionis q̄ maxie diuites non vitāt. Eccli.xj. Si diues fueris nō eris imunis a delicto ⁊ diuites p̄cipue monēdi ſunt ne exaltēt cornu: vñ.j. Timothei.vj. Diuitibꝰ huiꝰ ſeculi p̄cipe non ſublime ſapere nec ſperare in incerto diuitiaꝝ ⁊c. vñ vt melius ſuadeat idē repetit oſtendēs ꝙ peccatū ſuperbie directe ē contra deū vnde addit qđ ⁊ hic dixit.

5 Nolite extollere in altum cornu veſtrum nolite loqui aduerſus deum iniquitatem.

Nolite extol.in al.) i. ꝯ deū (cornu veſtꝝ) i. ſupbiā aut potentiā qđ faciūt illi q̄ ħ gloriā querūt: dei ꝓpriū caſtꝝ ē gloria de q̄ dicit Eſaie.xliiij. Gloriā meā alteri nō dabo: et illi q̄ volūt ſibi accipe caſtrū iſtud ꝓprie i deū extollūt cornu. Job.xv. Tetēdit aduerſus deū manū ſuā ⁊ ꝯ oīpotentē roboratus ē. ſūt aūt quidā q̄ nō ſolū hoc faciūt ſed etiā ſibi ipunitatē ꝓmittūt: vñ ꝯ hoc dicit (nolite loq̄ aduerſus deū iniq̄tatē) Iniquus ⁊ iniuſtus eēt deꝰ q̄ malos ħ ꝓſperari ⁊ bonos tribulari pmittit: niſi iuſtis ⁊ iniuſtis futurā retributionē reſuaret (iniq̄tatē) ꝗ ꝯ eū (loquit̄) ⁊ eū iniuſtū eē dicit q̄ ſibi de pcꝭ ipunitatē ꝓmittit. iudei etiā (i altū) i. ꝯ xp̄m extulerūt cornua crucis ⁊ cornua ſua vt vnicornes: vñ i pſ̄. orat xp̄s. ſalua me ex ore leo. ⁊ a corni. vnicor. hūilitatē meā. Eſai.xxxiiij. Deſcendēt vnicornes cū eis (⁊ locuti ſūt aduerſus deū iniq̄tatē) qñ falſū teſtimoniū ꝯ eū tulerūt. Mat.xxvj. Nolite ḡ inq̄t p̄dicta facere q: manꝰ iudicantꝭ ⁊ puniētis effugere non poteritꝭ: hoc eſt qđ ſubiungit.

6 Quia neq̄ ab oriente neq̄ ab occidente: neq̄ a deſertis montibus: quoniam deus iudex eſt.

Quia neq̄ ab oriē) ſupple erit effugiū ſiue adiutoriū vobis (neq̄ ab occidēte: neq̄ a deſtis mōtibꝰ) q̄bus dicetis vt vos opiant Lu.xxiij. Tūc dicēt mōtibꝰ cadite ſup nos ⁊ collibꝰ opite nos: dico ꝙ nō erit locus fugiendi q̄re (qm̄ deꝰ iudex ē) q̄ vbiq̄ ē: vñ pſ̄. Quo ibo a ſpū t. ⁊ q̄ a fa. tua fu. ſi aſ. i celū tu il. es ſi deſ. ad iferniū ades ⁊c. Grego. Fugiendi via deeſt q: ille iudicat q̄ vbiq̄ ē. Uel ſic poteſt legi Moraliter (dixi iniq̄s no. extol. cornu) i. ſupbie (q: neq̄ ab oriēte) i. a generis nobilitate ſupbire debetis (neq̄ ab occidēte) i. mortis ꝯtēptu vt ſtrenui milites (neq̄ a deſertꝭ mōtibꝰ) i. a ſanctitate ⁊ abſtinētia (qm̄ deꝰ iudex ē) q̄ nobilior ē ſtrenuior ⁊ ſanctior ⁊ tñ nō fuit ſupbus: ſꝫ humiliauit ſemetipm̄ vſq̄ ad crucis ignominiā: vel ſic nō debetis ſupbire: q: nihil habetis in vobis vñ ſupbire poſſitꝭ ſꝫ tm̄ materiā hūilitatꝭ i vobis iuenire poteſtꝭ (q: neq̄ ab oriēte) i. a p̄ncipio vite vr̄e (neq̄ ab occidēte) i. a fine (neq̄ a deſer. mō.) i. a tota vita vr̄a ſupple poteſtis ſupbire ſꝫ magis hūiliari p deſtos mōtes q̄ cū magͣ difficultate colunt̄ ⁊ vix fructū bonū: de facili aūt ſpinas ⁊ tribulos afferūt: hñ ſignificat̄ vita hoīs q̄ cū magna difficultate ad bonū trahit̄: de facili aūt ad malū de his tribꝰ p̄ncipio. ſ. ⁊ fine ⁊ medio. Job.xiiij. Hō natꝰ de muliere ecce p̄ncipiū vile breui viuēs tpe: ecce finis terribilis. repletus multꝭ miſerijs: ecce mediū miſerabile. De his ḡ non p̄t hō ſupbire vñ vſus.

Uerſus. Uñ ſupbit hō cuiꝰ ꝯceptio culpa. Naſci pena labor vita neceſſe mori. Ne ḡ extollatis cornu maxime (qm̄ deꝰ iudex ē) q̄ ſupbos hūiliabit: vñ Eſa.ij. Dies dñi exercituū ſuper omnem ſuperbū ⁊ excelſum ſup omnē arrogantem ⁊ humiliabit̄: hoc eſt qđ ſequitur.

7 Hunc humiliat ⁊ hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto.

Hūc hūiliat) i. hūiliabit. ſ. ſuperbū (⁊ hūc exaltat) ſ. humilē: ecce diſcretio iudicꝭ ⁊ iuſticia: q: diuerſis diuerſa tribuit ſm̄ exigentiā meritoꝝ Job.v. Ponit hūiles in ſublime ⁊ merētes. ſ. ꝓ pctis: erigit ſoſpitate. Luc.j. Depoſuit po. de ſe. ⁊ ex. hu. Lu.xiiij. Qui ſe exaltat hūiliabit̄ ⁊ qui ſe hu. ex. Et poſſet aliq̄s dubitare ne poſſet dñs hoc facere. vñ de potētia eiꝰ ſubiūgit dicēs (q: calix). q. d. p̄t exaltare ⁊ hūiliare (q: calix) i. totus mūdus (i manu dñi) Eccli.x. Ptās terre i manu dei. Eſa.xl. Quis menſus eſt pugillo aq̄s ⁊ celos palmo pōderauit q̄s appēdit terrā tribꝰ digitis. q. d. q: ipe ē dñs oīm ⁊ i ptāte hꝫ dare cuilibet ꝙ voluerit. ſanctis ei i patria dat gaudiū plenū ⁊ purū ſanctis in via nō puꝝ ſꝫ mixtū: iniuſtis aūt dabit triſticiā ⁊ dolorem eternū ħ vult dicē iſta lr̄a (calix) iſte retributiōis ē (in manu dñi) i. i ptāte dñi. i. xp̄i (vini meri) i. iocūditatꝭ eterne q̄ ad bonos vbi nō miſcet̄ aliq̄d triſticie. Prouerbio.xiiij. Cor qđ ñ nouit amaritudinē aīe ſue i gaudio eiꝰ nō miſcebit̄ extraneꝰ ⁊c. de hoc vino inebriant̄ ſancti i ꝯuiuio dñi. pſ̄. inebriabunt̄ ab vbertate domꝰ tue: vñ iuitat ſponſa ad bibendū. Cañ.v. Comedite amici ⁊ bibite ⁊ iebriami chariſſimi ꝙ exponit bea. Ber. Comedite laborātes in p̄ſenti vita: bibite q̄eſcētes poſt diſſolutionē corpoꝝ: iebriami reſurgētes: de hoc ꝯuiuio Eſaie.xxv. Faciet dñs ꝯuiuiū i mōte hoc pinguiū ꝯuiuiū vindemie: pinguiū medullatorū vindemie defecare. Glo. ſine oī fece. Heſter.j. Uinū q̄ꝫ abundās ⁊ p̄cipuū ponebat̄ vt magnificētia regia dignū erat hoc fuit i ꝯuiuio aſſueri q̄ interp̄tat̄ beatꝰ ⁊ ſignificat xp̄m. ſic ḡ (calix i manu dñi vini meri) q̄tū ad ſanctos q̄ ſunt in patria (plenus) autem (mixto) q̄tū ad ſanctos q̄ ſunt i via ⁊ in purgatorio q: gaudiū qđ hñt de felici expectatione nō ē merū q: ſm̄ qđ dr̄ Prouerb.xiiij. Spes que differt̄ affligit aiam. vñ de ipis verū ē illud Prouerbioꝝ xiiij. Riſus dolore miſcebit̄. Prouerbi.ix. Sapia miſcuit vinū ꝓpoſuit menſam et quō mixtum eſt ſubiungit.

Et inclinauit ex hoc in hoc: veruntamen fex eius non eſt exinanita. bibent oēs peccatores terre. 8

Et icli. ex hoc i hoc) cū aliq̄s hꝫ duo vaſa vbi ē vinū diuerſaꝝ ſpecieꝝ ſi vult facere mixtionē iclinat ⁊ effundit d̄ vno vaſe i aliud ſic dñs in calicem tribulatiōis iclinat calicē eterne iocūditatis: qñ hoi in tribulatiōe poſito ꝯſolatiōem infundit de ꝯſideratiōe retributionis. ⁊ tūc hō meliꝰ p̄t bibere. q: dulcedo q̄ ꝯſiderat̄ tempat amaritudinē tribulatiōis. vñ dicit Greg. Cōſideratio p̄mij minuit vim flagelli. Heb.xj. Fide moyſes grādis factus negauit ſe eē filiū filie pharaonis magis eligēs affligi cū ipo dei q̄ꝫ tpal̄ peccati hr̄e iocunditatē maiores diuitias eſtimās theſauro egyptioꝝ improperiū xp̄i. aſpiciebat eñ i remuneratione ⁊ illi q̄ ħ volūt bibere iocūditatē peccati ⁊ nolūt bibere mixtū. tandē bibēt nō mixtū ſꝫ feces puras vñ ſubdit (veruntñ fex eiꝰ nō ē exinanita) fex calicis dñi pena ē inferni q̄ (nō ē exinanita) i. nō exinaniet̄ q: ꝑpetua erit (bibent ex eo) calice q̄tū ad feces (oēs pctōres terre) calix ergo dñi cōit̄ dicit q̄cquid ab ipo ꝓpinat̄ i ſupiori loco. ſ. in celo exiſtētibꝰ ꝓpinat vinū merū i medio. ſ. i terra exñtibꝰ ꝓpinat mixtum in infimo ſcilicet in inferno exiſtētibus propinat feces. merū bibūt glorificati. mixtū bibūt gr̄a ditati. feces bibunt mali dānati. ex q̄ ei ſanctis de patria dat̄ merū ⁊ ſanctis de via dat̄ mixtū. nihil reſtat malis bibēdū niſi feces. vñ q̄tū ad illā portionē dicit (bibēt ex eo oēs peccatores) Eze.xxiij. Potabis vſq̄ ad feces et fragmēta eius deuorabis. Eſai.lj. Bibiſti de manu dñi calicē ire eiꝰ vſq̄ ad fundū calicis bibiſti ⁊ epotaſti vſq̄ ad feces. hoc dicit aīe peccatrici ⁊ dicit (oēs) q: nullus poterit ſe excuſare ab hoc potu. vñ Iere.xxv. Sume calicē furoris huiꝰ d̄ manu mea. ꝓpinabis de illo cūctis gētibꝰ ad q̄s ego mittam te ⁊ bibent ⁊ turbabunt̄ ⁊ inſanient a facie gladij quē ego mittā int̄ eos. dicit etiā (omēs pctōres terre) nō tm̄ celi peccatores. ſ. angeli q̄ ceciderūt ſꝫ ⁊ mali hoīes cū illis. Mathei.xxv. Diſcedite a me male. in ignē eternū. q̄ paratꝰ eſt dyabolo ⁊ angelꝭ eiꝰ. calix aūt i manu dñi fuit ꝓprie eiꝰ paſſio ⁊ tribulatio quā i terra ꝓ nobis ſuſtinuit. vñ dixit Mathei.xx. Poteſtis bibere calicē quē ego bi. ſum. q: ergo fuit in manu dñi debemꝰ eū accipe ſilr̄ i manu nr̄a. vñ in pſ̄. H Calici cōparāt̄ tribulationes ſm̄ mꝭtas eiꝰ ꝓprietates.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quid retribuã dño ꝓ oībus q̃ retribuit mihi cali.ſa.acci. Sunt autẽ multe ꝓprietates calicis q̃re pſẽns pena ⁊ tribulatio calici cõpat̃ que notari poſſunt his verſibus.

Verſus. ¶ Pauca:capit:genit̃:regitur:labio:pede:lata.
¶ Atq; cauo tenui teres argutus nitet auro.
¶ Letificat:ſedat:lauitat̃:inebriat:ornat. Hec oẽs ꝓprietates ꝯueniũt pene vel tribulationi pſẽnti q̃ vt ciph⁹ (pauca capit) .i.mẽſura pua ẽ vñ Roma.viij. Nõ ſunt condigne paſſiones hu⁹ tpis ad futurã gloriã q̃ reuelabit̃ i nobis (genit̃) a pincerna.i.ab angelo q̃ ꝓpinat vñ Jere. Pincerna regũ q̃cũq; fact⁹ ẽ a dño Jere.xxv. Sume calicẽ vini furoris hu⁹ de manu.m.⁊ ꝓpinabis de illo ⁊c̃. (Regitur) coopculo pulcro.i.ſpe vite eterne.j.Theſ.v.Galeã ſpem ſalutis.Exo.xxv.Ciphi in nucis modũ. Nume.xix. Uas qḋ nõ habuerit opculũ ⁊ ligaturã deſup immundũ erit.i.pena q̃ nõ refert̃ ad gloriã mala erit vt in hypocritis (Labio) .i.vbo (pede) .i.affectu vtrũq; oꝫ eẽ ſine murmure hoc ẽ (lato) .ij.Cor.vj. Os noſtrũ pꝫ ad vos o corinthij cor noſtrũ dilatatũ ẽ.pš. In tribulatõe dilataſti mihi.ſ.cor ⁊ vba (atq; cauo) vt habeat ꝯtinentiã.Eccli.xx.Ore fatuorũ effundent̃.Eccli.xxj. Cor fatui.q.vas cõfractũ omnẽ ſapientiã nõ tenebit (tenui) ij. Reg.xviij.Ego ſuꝫ vir pauper ⁊ tenuis.i.hũilis ⁊ afflictus fortuna (teres) .i.rotũdus iij. Regũ.vj. Sculpſit varijs celaturis ⁊ torno.i.pfecta figura (argut⁹) i medio art⁹.q.ſub vẽtre:lat⁹ vo i extremis ecõtra ẽ de mũdo q̃ latus ẽ in medio ſ argut⁹ ẽ i extremis j. Thim.vj. Nihil intulim⁹ in hũc mundũ:haud dubiũ q2 nec auferre q̃d poſſum⁹ (nitet auro) vł argẽto vel lapidib⁹ pcioſis. Jere.lj.Calix aure⁹ babylonis in manu dñi inebriãs oẽm terrã auꝝ ſapiẽtia babylon ꝯfuſio hec ẽ cõfuſio adducẽs gratiã ⁊ gloriã.Eccl.iiij. (Letificat) Roma.v.Gloriamur i tribulationib⁹.ij.Cor.vij. Superabundo gaudio i oñi tribulatiõe nr̃a (ſedat) ſitim pecunie libidinis ⁊ excellẽtie.Eccli.xj. Malicia hore facit obliuionẽ luxurie (maxie) Eccles.x. Curatõ ceſſare faciet peccata maxima (Lauitat̃) .i.frequẽter lauat̃ ⁊ refrigerat̃. Jere.vj. Inuenietis refrigeriũ aĩabus veſtris:nõ dicit corpib⁹ .ij. Cor.j.Cõſolat̃ nos i oñi tribulatiõe nr̃a (inebriat) Eſa. lj.Audi hec paupcula ⁊ ebria nõ a vino. Eſaie.xxix. Inebriamini nõ a vino (ornat) Exo.xxxvij.Tres cyphi in nucis modũ p calamos ſingulos ſperuleq; ſimł ⁊ lilia. Itẽ (ornat) menſã.Exo.xxv. Ciathos in q̃bus offerẽda ſũt libamina. Iſte ḡ (calix) fuit i manu dñi (vini meri) q2 erat ꝯphenſor (plenus mixto) q2 viatori ⁊ dolores noſtros ipſe portauit.Eſa.liij.vel (vini meri) q̃tũ ad rationẽ q̃ i eo ꝓpter paſſionẽ turbata nõ fuit (plen⁹ mixto) q̃tũ ad ſenſualitatẽ q̃ turbata fuit (⁊ iclinauit ex h in hoc) q2 cõphẽſio fuit ſolaciũ viatori ⁊ rõ ꝯtinuit ſenſualitatem (verũtñ fex ei⁹ nõ ẽ exinanita) .i.paſſio ⁊ mors ei⁹ nõ fuit inanis ſ multũ vtilis (q2 bi.ex eo oẽs pec.terre) .i.p mortẽ ei⁹ redimẽt (terre) Ber. Non gehenne.i.de xpĩ paſſione nõ demões non damnati bibent.

¶ Eſt autem calix multiplex.

J Calix multiplex. ¶ Eruditionis ſacra ſcriptura de quo pš. Et calix meus inebrians q̃ꝫ preclarus eſt.
¶ Benedictionis eucharĩſtia de quo.j.Cor.x.Calix bñdictiõis cui bñdicim⁹ nõne cõicatio ſanguinis xpĩ eſt.
¶ Paſſionis.mortis anguſtia Mathe.xxiij. Pater ſi fieri poteſt tranſeat a me calix iſte.
¶ Laboris ⁊ doloris penitentia de quo pš. Calicem ſalutaris accipiam.i.penitentiam faciam.
¶ Judiciarie ptãtis de quo di hic q2 calix in ma.domin.
¶ Mundano voluptatis. Jeremi.lj.Calix aureus babylonis in manu dñi inebrians omnẽ terrã de vino eius.
¶ Materialis. Prouerb.xxiij. Cui ſuffoſio oculorũ nõne his q̃ morant̃ in vino ⁊ ſtudẽt calicibus epotandis.

¶ Ego autem annunciabo in ſeculum.can-
9 tabo deo iacob.

¶ (Ego aũt) .q.d.dãnabunt̃ pctõres (ego aũt) dicit ꝓpheta vel iuſtus nõ ſic ſ (annũciabo) laudes dei. Nõ eñi dic q̃d q2 ineffabile ẽ (i ſeculũ) .i.ieternũ.pš. Miſcõias do.in eternũ.cãt.nec ſine gaudio h faciã q2 (cãtabo deo iacob) nõ eſau.q.d.in leticia laudabo deũ q̃ ſimplices ſaluauit ⁊ liberauit de manu eſau.i.tyrannorũ ⁊ pctõrũ terre. Mal.j. Nonne frat̃ erat eſau iacob dicit dñs ⁊ dilexi iacob. eſau aũt odio habui:huic ergo (cãtabo) cãticũ agni de q̃ Apo.xv.Cantãtes canticum agni dicentes magna ⁊ mirabilia opa tua dñe de⁹ oipotẽs ⁊c̃. (deo iacob) vt ſupra:vł (deo) duci (iacob) q̃ de iacob fecit iſrł.i.de luctatore in via videntẽ deũ in patria.j. Joh.iij. Uidebim⁹ eũ ſicuti ẽ:vel in pſona xpĩ legit̃ (ego aũt) dicit dñs (annũciabo) Luc.iiij. euãgelizare paupib⁹ miſit me. Mat.xj. Pauperes euãgelizãtur (in ſeculũ) Mat.xxvj. Predicabit̃ euãgeliũ hoc in toto mũdo (cãtabo. Mat.xj. Cecinim⁹ vobis ⁊ nõ ſaltaſtis (deo iacob) Hieronymus mihi et meis canetis ſi aures ſurde ſunt ceterorum.

¶ Et omnia cornua peccatorum confringã ⁊ exaltabuntur cornua iuſti. 10

¶ (Et oĩa) hoc dicit xp̃s ⁊ vtrũq; i iudicio cũ ſupbia ſuperhorũ humiliabit̃ ⁊ hũilitas pauperũ exaltabit̃ hoc ẽ qḋ ſupra dixerat hũc humiliat ⁊ hunc exaltat cornua pctõrũ ſũt corpus ⁊ aĩa q̃bus h impugnãt deũ:q̃ tunc ꝯfringent̃ qñ induent̃ ſicut diploide ꝯfuſione ſua et tunc (exaltabunt̃ cornua iuſti) .ſ.corpus ⁊ aĩa iuſti qñ duplici ſtola induentur.vel vt oĩa diſtribuat inter tria.tria ſunt cornua pctõrũ K Tria ſũt cornua pctõrũ. ſcꝫ potẽtia ſecularis vel eccľiaſtica q̃tũ ad malos platos abundãtia tpalis.⁊ ſapiẽtia mũdi his trib⁹ cornib⁹ ventilãt pauperes tyrãni ⁊ mali plati. Ezec.xxxiiij.Cornib⁹ veſtris vẽtilabitis infirma pecora.ſ tũc ꝯfringent̃. q2 in futurẽ ppetuã redigent̃.mendicabũt etiã guttã aq̃ nõ inueniẽtes ⁊ corũ ſapiẽtia infatuabit̃.de p̃ Jere.xvj. Seruiet̃ ibi dijs alienis die ac nocte qui nõ dabũt vobis requiem. et.j.Reg.xxvij.in fine dicit achis.i.diabolus.multa mala opatus ẽ ꝯ pplm ſuũ iſrł.erit huus ſempitern⁹. De ſcdo Luc.xvj.mitte lazarũ vt intingat extremuꝫ digiti in aq̃ vt refrigeret linguã meã. De tercio abdias:nunq̃d nõ in die illa dicit dñs perdã ſapiẽtes de idumea ⁊ prudentiam de monte eſau:hoc eſt de mũdo.cornua aũt iuſti q̃ exaltabũtur pñt dici vtutes q̃bus dyabolũ ⁊ mundũ ⁊ carnẽ ventilãt q̃ tũc remũerabunt̃ ⁊ dicet̃ ei euge ſerue bone ⁊ fidelis:q2 ſuper pau.fu.fi.ſupra multa te conſti. intra in gaudium domini tui. Mathei.xxv.

Pš.lxxv.

¶ Pſalmus LXXV 1

In Notus in iudea deus. in iſrael magnum nomen eius.

¶ (Notus i iudea de⁹) Titul⁹ In finẽ in carminib⁹ canticũ ad aſſyrios pš.aſaph. In pcedẽti dixerat:cantabo deo iacob:ſ multa ſunt genera cantuũ:iõ in hoc titulo exprimitur q ꝯ aſſyrios.i.ꝯ iudeos allegorice ⁊ ꝯ ſupbos moraliter. Itẽ in pcedẽtib⁹ duob⁹ pš.egit de repulſione iudeorũ ⁊ ſynagoge ⁊ de edificatiõe eccľie p apľos. Sed poſſet aliq̃s dicere quõ ſunt repulſi cũ adhuc noia habeãt glorioſa ſcꝫ iſrł ⁊ irłem:iõ oñdit h q traſlata ſũt iſta ad gẽtes: ⁊ h ẽ qḋ di in titulo.pš.iſte aſaph.i.fideliũ q̃ tendũt i finẽ xp̃ꝫ pš.dico (in carminib⁹) .i.laudib⁹ dei ad q̃s monet ⁊ ẽ (cãticũ) q2 de mẽtis exultatiõe ꝓ eternis agit: ⁊ ẽ (ad aſſyrios) .i.ꝯ iudeos qui ꝯ deũ ſe erigũt ſuã volẽtes ſtatuere iuſticiã. Aſſirij eñi dirigẽtes interptant̃. Intentio ḡ ꝓphe in hoc pš.ẽ ꝯfutare iudeos ⁊ monere deuotos fideleſ ad laudẽ. Modus triptitus ẽ.pš. Primo frãgit gloriã iudeorũ. Secũdo oñdit xpĩ vtutẽ ⁊ opationẽ:q2.ſ.illuminat:ſaluat iudicat.ibi (illuminãs) Tercio admonet iã deuotos reddere vota ibi (qm̃ cogitatio) Ad ꝯfutãdũ ḡ iudeos illud i q̃ gloriãt̃ aſſumit vt forti⁹ ꝯfutent̃:qm̃ id qḋ ſibi putãt eẽ ad gloriã oñdit eẽ ad ꝯfuſionẽ.ſ. q iudei dicunt̃ ſ tamen nõ ſunt veri iudei. Dicit ḡ (notus i iudea deus) .q.di.de hoc gloriant̃ iudei q notus ẽ de⁹ i iudea (⁊ in iſrł ma. no. ei⁹) ⁊ verũ ẽ hoc qḋ (not⁹ i iudea de⁹) .i.int̃ eos q̃ deũ cõfitent̃ (⁊ in iſrł.i.in eis qui eũ vidẽt p fidẽ (ẽ mag.no.ei⁹) vñ ab eo dicit̃ xpiani:ſ notus nõ ẽ de⁹ eis qui tm̃ noie et nõ re dicunt̃ iudei qui eũ negauerũt eſſe ſuũ regẽ ⁊ ceſarẽ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf